

טיוֹל בְּסֵתוֹ / אַרְיָאֵלָה מְרִים בּוֹאֲרוֹן וּג'נִי מִילֵר
תּוֹדוֹת ל': בַּעֲלֵי רִפְאָל, לַאֲתֵי גִרְנוֹת וַיִּזֵּר עַל הָעֲזֵרָה וְהַמַּחֲשָׁבָה,
לְדִינָה וּוְלוֹךְ עַל הַנִּיקוּד וְעֵרִיכַת לְשׁוֹן

לָלָה הַנְּמָלָה יִצְאָה לְטִיּוֹל
בְּשָׂדָה שְׂמֻמּוֹל.

" לָלָה לוֹ, לִילֵי לוֹ, כִּכְרֵ יִצְאָתִי לְטִיּוֹל".

וּבְטִיּוֹל פְּגָשָׁה אֶת שְׂאוֹל הַשְּׂבָלּוֹל.

"נָעִים מְאֹד," קָרָאָה לָלָה הַנְּמָלָה

"נָעִים מְאֹד," הִשִּׁיב הַשְּׂבָלּוֹל.

הַתְּרַצָּה לְצֵאת אֶתִי לְטִיּוֹל?" שְׂאֵלָה הַנְּמָלָה.

"בְּוֹדָאֵי," עָנָה.

שְׂמַחָה לָלָה הַנְּמָלָה, שְׂמַח שְׂאוֹל הַשְּׂבָלּוֹל

וּשְׂנִיָּהֶם יַחַד יִצְאוּ לְטִיּוֹל.

בֵּין שְׂבִילֵי הָעֵלִים צוֹעֶדֶת הַנְּמָלָה וְזוֹחֵל הַשְּׂבָלּוֹל.

" לָלָה לוֹ, לִילֵי לוֹ, כִּכְרֵ יִצְאָנוּ לְטִיּוֹל".

בְּדַרְכָּם פְּגָשׁוּ אֶת שׁוֹשִׁית הַחֲפוּשִׁית

שֶׁהִסְתַּתְּרָה מֵאַחֲוֵרֵי אָבִן גְּבִשׁוּשִׁית.

"נעים מאוד," קראו השנים.
"נעים מאוד," השיבה החפושית.
"התרצי לצאת אתנו לטיול?" שאלו
השנים".

"בודאי," ענתה.
שמחו ללה הנמלה ושאלו השבלול,
שמחה שושית החפושית **ושלשתם** יצאו
לטיול.
" ללה לו, לילי לו, כך יצאנו לטיול."

צועדות הנמלה והחפושית זוחל השבלול.
בין השיחים בצבץ לו **סב** הצב.
"נעים מאוד," קראו שלשתם,
"נעים מאוד," השיב הצב.
"התרצה לצאת אתנו לטיול?"
שאלו שלשתם !!! "בודאי," ענה.

שמחו ללה הנמלה ושאלו השבלול,
שמחה שושית החפושית ושם סב הצב.
" ללה לו, לילי לו, כך יצאנו לטיול."

הַמְּשִׁיכּוֹ בְּדַרְכָּם אַרְבַּעַתֶּם בֵּין שְׁבִילֵי
הָעֵלִים וְהַעֲצִים ,

לְפֶתַע מִצְמַרְת הָעֵץ, קוֹל צִיּוֹץ, צִיף צִיף,
צְפוֹר שִׁיר, דְּקֵת גּוֹ וְדִקְת מְקוֹר,
זִנְבָה אַרְךְ וְצוֹאֲרָה שָׁחַר.
"נְעִים מְאוֹד," קְרָאוּ אַרְבַּעַתֶּם!!!!
"נְעִים מְאוֹד," צִיָּצָה הַצְּפוֹר.
"הִתְרַצִּי לָצֵאת אֶתְנוּ לְטִיּוֹל?"
אַרְבַּעַתֶּם פָּצְחוּ בְּקוֹל ;

"בּוֹדְאִי," עָנְתָה הַצְּפוֹר
וּפְצָחָה בְּשִׁיר מְזֻמּוֹר.
"שְׁמִי הוּא לְלִי נְחִלְיָאֵלִי.
הִגַּעְתִּי מֵאַרְצוֹת הַקָּר, סִתּוּ עֲכָשׁוּ,
אַצֵּא אֶתְכֶם לְטִיּוֹל בְּמֶרְחָב....."

שִׂמְחוּ כֻלָּם יַחְדָּו;
לָלֵה הַנְּמִלָּה, שְׂאוּל הַשְּׂבָלּוּל,
שׁוֹשִׁית הַחֲפוּשִׁית,
סֵב הַצֵּב וְלִי הַנְּחִלִּיאֵלִי.
לְפִתַּע מֵהַשְּׂמִים יִרְדּוּ כִּמָּה
טָפוֹת שֶׁל מַיִם.
"מָה נַעֲשֶׂה ? מָה עֹכְשׁוּ?"
שְׂאֲלוּ כֻלָּם יַחְדָּו.
אֲזִי הִתְחִילוּ כֻלָּם לְלַכֵּת
וּמָצְאוּ עֲלֵיהֶם שְׂלֵכֶת,
עָלָה צָהָב, עָלָה גָּדוֹל
לְכִסּוֹת אוֹתָם יְכַל,
וְכִךְ כָּל הַחֲבֵרִים יוֹשְׁבֵי
בְיַחַד מִמְתִּינִים.
מֵעַל הָרֹאשׁ שֶׁל כָּל אֶחָד
יֵשׁ גַּג יִפֶּה וּמִיַּחַד.
עָלָה שְׂלֵכֶת מְכֻסָּה
וּבּוּ מְצָאנוּ מְחֻסָּה.
הַפְּסִיקוּ הַטָּפוֹת פְּתֹאוֹם,
זָרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ בְּמָרוֹם

**כָּמָה חֲמִים, כָּמָה נְעִים
יֵצְאוּ אֶז כָּל הַחֲבֵרִים.
"לְהִתְרָאוֹת, לְהִתְרָאוֹת
כָּבֵר מְאַחַר, מְאַחַר
נִפְגָּשׁ פֶּה שׁוֹב מְחַר."
בִּי, בִּי, לְהִתְרָאוֹת
בִּי.....**